

Šoštanj, Rušah itd. Od raznih strani slišimo klice: »Kam sedaj? Kako bomo preživili sebe in svoje otroke?« Zalostna pesem je to.

Spričo teh razmer je treba poudariti sledeče:

1. Ljudje, ne silite po nepotrebnem z dežele v mesta, tovarne in rudnike! Ostanite doma na deželi! Fant, dekle! Ako ni strašne sile, ostanite na kmetih, bodisi kot viničar, dekla, dninar ali domači obrtnik »na štero«. Toliko je na deželi praznih viničarij, pristav in drugih hiš. Tam se dobi stanovanje, dočim boš v mestu za zaduhlo, mokro, podzemsko stanovanje, če ga sploh dobiš, plačeval po več sto dinarjev! In ko te bodo vrgli kot izmozganega delavca na cesto, boš z bolno družino vred v nadlogo svoji domovinski občini!

2. Tovarne in rudniki naj bi zaposlili predvsem samo domače ljudi. Dandanes pa je eš vedno dosti tujcev v naših podjetjih, ki odjedajo kruh domačim delavcem in obrtnikom!

3. Vlada in banska uprava naj najmeta posojila za regulacijo rek in hroudurnikov (Pesnica, Drava, Mura, Savinja, Sotla itd.), za zgradbo nujno potrebnih cest in mostov, za izsuševanje močvirnatih zemljišč in tistih par tisoč brezposelnih bi v naših krajih takoj dobilo zaslužek. Poleg tega pa bi se naša domovina olepšala in oživil bi tujski promet in trgovina. V banskem svetu je o tem padel mnogoteri pametni nasvet. Naj bi ne padel na nerodovitna tla!

*

Limbuš pri Mariboru. V sredo dne 11. t. m. ob 8. uri zjutraj je po dolgi bolezni in nepianem trpljenju, katero je z največjo vdanostjo prenašal, zatisnil svoje trudne oči vzoren gospodar, skrbni oče svojim mnogoštevilnim otrokom, ljubeč soprog svoji neotolačljivi

vi ženi Mariji, dobrote polni sorodnik svojemu obilnemu sorodstvu, vsestransko požrtvovalen odbornik bodisi pri občini, šoli in drugih občekoristnih korporacijah, iskren prijatelj svojim brezštevilnim prijateljem in znancem, globoko veren katoliški mož, čigar zlato srce je vtripalo vedno in povsod le za vse dobro, blago in koristno, z eno besedo: umri je mož, za katerim ni le zaplakala limbuška fara, ampak vsakdo, kdor je skromnega, ljubeznivega, dobrega in za vse, tudi za dušni blagor faranov skrbečega in delujočega moža poznal. Ta zlata vredna duša je bil preminuli gospod Franc Robič, ugleden posestnik na Laznici pri Limbušu. Zakrnjena bolezen rak na jetrih ga je spravila v mnogo prezgodnji grob. Zdravniška veda je storila vse, da bi rešila to dragoceno življenje, a bilo je vse zaman. Umreti je moral v najlepši moški dobi, star šele 54 let. Blagopokojnik je bil rojen 4. novembra 1876 na Laznici, občina Bistrica pri Limbušu. S svojo zdaj vdovelo ženo Marijo sta se poročila dne 28. januarja 1907 na Selnici ob Dravi. Imela sta obilno družino, od katere živi še sedaj 12 otrok. V najlepši medsebojni zakonski slogi in ljubezni sta živela in v pravem krščanskem duhu vzrejala in odgojevala svoje pridne otroke. Pokojnik je bil vzoren gospodar, pridni kot mravlja. Skromen in varčen, kot je bil in to vsepovsod, mu je bilo v prvi vrsti na srcu blagostanje njegovega vzornega posestva. Poleg svojega skrbni polnega dela na svoji imovini se je pa tudi in ne samo, da bi delal, ampak se je tako rekoč žrtvoval občemu blagru občine, šole itd. Bil je dolgo vrsto let občinski odbornik občine Bistrica pri Limbušu, katere blagajnik je bil tudi zadnje čase. Dalje je bil odbornik krajevnega šolskega odbora v Limbušu, odbornik hranilnice in posojilnice v Limbušu, živinorejske zadruga na Laznici ter načelnik kmetijskega odbora. Povsodi je s svojim umnim, vestnim in požrtvovalnim delovanjem užival največje spoštovanje in upoštevanje. Veličastna je bila njegova zadnja pot na domače limbuško pokopališče. Tako mnogoštevilne udeležbe iz cele limbuške fare in daleč od drugod že dolgo nihče ni imel. Udeležila se je žalnega spreveda tudi šolska mladina z učiteljstvom vred ter zastopstvo ognjegasnega društva na Bistrici, katerega podporni ud je bil pokojni in nepozabni gospod Franc Ro-

bič. Od pokojnika se je pri odprtem grobu poslovil domači župnik vlč. g. Andrej Bračič. V svojem poslovilnem govoru je posebno poudarjal vzorno krščansko življenje pokojnika ter njegovo nesebičnost in požrtvovalno delovanje v vsestranski dobrobit limbuške fare. Pri teh njegovih v srce segajočih besedah ni ostalo nobeno oko suho. Sklepno se je z vznemirjenimi besedami od rajnega v imenu šolskih otrok poslovila tudi učenka tukajšnje šole.

Dravograd. Dne 11. februarja je umrla po kratki in zelo težki bolezni Helena Vrhovnik v Starem gradu v njenem 69. letu. Vsem, kateri so ji v njeni bolezni stregli in jo pri slabem vremenu spremili na zadnji poti, prav lepa hvala! Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Praviijo, da smo Pohorci že od narave okorni in počasni, pa zato bolj »gvišni«. Zdaj je nas pa še sneg zadel tako na debelo, da nam sega do nosa ali še višje, ako pokleknejo. Vsiad tega je tudi naše poročilo o lanskem ljudskem gibanju tako pozno, pa bo zato bolj zanimivo. V knjigo življenja se je dalo vpisati 76 otrok: 43 moškega, 33 ženskega spola. Izven tega štečila so še štiri predčasne mrtvorojenke. Od teh je bilo krščenih v domači župnijski cerkvi 63, v ribniški 7 in v brezniški 6. V »večni pokoj« je stopilo 45 oseb: 24 moških in 21 žensk. V tem številu sta tudi tista dva, ki sta zaspala v mariborski bolnici. Ker pa Mariborčani večkrat »jamrajo«, da jim na tesno hodi za prestore na pokopališčih, zato smo nju rajše v domač kraj prepeljali in tu pokopali. Pohvaliti pa moramo Brezničane, ki vsako leto dajo rajnim iz najsevernejšega kota naše župnije — Podvelke — posmrtni »kvatira«. Nekoliko se res bojimo, da vedno ta krščanska ljubezen do bližnjega ne bo trajala; enkrat si bodo Brezničani zaželeli ta trikot zase; Podvelčane pa srce itak že dolga leta vleče na levo stran Drave, ker imajo do Brezna pol ure, v St. Lovrenc pa skoraj tri ure daleč. Lovrenčani se željam Brezničanov in zahtevam Podvelčanov dolgo ne bomo zamogli ustavljati, ker so nam že iz ravno istega vzroka pred več kot 30 leti Ribničani odvzeli precejšen kos Lehenske občine. No, da se ne bomo kregali, naj še vsaj do prihodnje svetovne vojne ostane vse lepo po starem. — Zaradi dolgotrajne bolezni našega vlč. g. župnika smo imeli v poletju nekaj časa samo ob ne-

Učenka se sprejme v papirno trgovino v Mariboru.

Posestvo se da v najem v Sav. dolini. Naslov v upravi lista. 305

Ne odlagajte, da si oskrbite najboljše cepljene trte, kakor tudi korenjake le od drevesnice in trsnice J. Gradišnik, Šmarjeta pošta Celje. 304

Kava v »Evropa« se priporoča z najboljšim pekerčanskim rizlingom in dnevnim koncertom. Mihael Kokol, kavarnar. 299

Inserirajte!

črte. Ko je pogruntal pravo, se je nasmehnil sam sebi in zagodel: »To izvršimo takoj za svetogorskim sejmom in bo tudi držalo kakor podsrečki pljunk.«

V Št. Petru je nočil v krčmi pri »Mesarju« bolj proti hrvaški strani, da bi jo lažje odkuril, če bi kaj zagrmelo nad njim od strani žandarmerije. Večerjal ter spal je brez skrbi, prav nikdo ga ni motil. Drugo jutro je imel sestanek z došlimi tovariši, ki so bili napravljeni po mešetarsko z dolgimi leskovkami v rokah. Prejeli so od poglavarja navodilo, da smejo izrabiti za svoj posel trenutke, ko bo barantanje ali na višku, ali pa, ko bodo izplačevali kupci kupljeno živino pri lesenih bajtah pod sejmiščem, katere uporabljajo Šentpetrani ob času romarskih shodov ter sejmov kot krčme. Prodajalcu ali kupcu je na svetogorskem sejmišču lahko z vso naglico izmakniti denar in pobegniti z bliskavico navzdol, kjer ga skrivajeta globoko jarek in gozd od vseh strani, kamorkoli hoče pobegniti. Tako se je glasil tokrat načrt in lopovi so si ga tudi do-

bro zapomnili. Podali so se od raznih strani na Goro. Ker so dospeli na cilj predčasno, so bili še pri sejmski sv. maši, da bi jim bil po italijanskem roparskem načinu uspeh tem bolj zasiguran.

Krog desete in polenajste ure je bilo svetogorsko sejmišče natrpano razne štajerske ter hrvaške živine. Petičnih ter večjih kupcev je bilo dovolj, barantija se je razvila z vso živahnostjo, z običajnim tleskanjem v roke in kričanjem, kakor bi šlo za najhujši prepir ter kreg.

Guzajci so se pomešali med sejmarje, ogledovali živino, a še bolj kupce ter prodajalce, od katerih nobeni niso bili vajeni nepoštenosti, kaj še le večjih ropov na tolikanj slovitih svetogorskih sejmih. Vse se je gibalo pošteno prosto, ker nikdo niti slutil ni o kakih tatinsko roparskih mrežah, ki so bile vržene z vso sigurnostjo in nepričakovano. Trušč ter šunder je odmeval s sejmišča po globokih grabah, ko so začeli sejmarji upiti, tekati ter kazati proti gozdu prav na vrhu sejmiškega pobočja.

(Dalje prih.)

deljah sv. mašo. Zato beleži zgodovina lovrenške župnije za leto 1930 izvanredno posebnost, da so naše novorojence krščevali in rajne pokopavali štirje gg. župniki (Oblak-Fišer, Sagaj, Nadrah), šest gg. kaplanov (Pribožič, Meško, Cafuta, Barblč, Pušnjak in Drvođel), trije gg. profesorji, odnosno doktorji (Cestnik, dr. Jehart, Ostrc) in eden gosp. bogoslovec-novomašnik (Pušnjak). Pa se pobahajte drugi s čim takim, če se morete! — V jarem sv. Lukeža se jih je vpreglo 26 parov. Da zakonski jarem novoporočencev prehudo ne davi, je najbolj zanesljivo in gotovo sredstvo, istega vsako jutro pokaditi z vdanostjo v voljo božjo in ga krepko namazati s potrpežljivostjo. Vsi, ki tako delajo, ga zamorejo nositi 50 let in še ne bodo imeli žuljev na vratu!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tiha žalost je legla na zasneženo pokrajino. Zvonovi so pečl otožno iz lin ter naznanjali trpko vest, da je postal značajan in priljubljen mladenič Mirko Brezočnik žrtev groznega zločina. Komaj mu je vzcvetela pomlad življenja, že ga je brezvestna roka posekala. Štel je šele komaj 21 let. Pred 14 dnevi je prišel od vojakov. Vesel je bil, da bo lahko svojim dragim v oporo in pomoč. Vendar je vmes posegla nemila usoda. V noči od nedelje na ponedeljek je bil zaboden v vrat z zverinsko roko nedomačina. Ta novica je grozno pretresla ves trg in okolico. Na dan pogreba se je zbralo mnogo ljudi pred hišo žalosti, kjer sta domača gospoda duhovnika opravila žalne obrede. Pevski zbor je zapel: »Zbogom oče, mati...« Potrti tovariši so dvignili krsto ter jo odnesli v cerkev in nato na pokopališče. Truplo je spremljalo mnogo ljudi od blizu in daleč. Vsi so bolesto strmeli v prerani grob mladega Mirkota. Med govorom domačega gospoda župnika so se oči vseh prisotnih orosile. Pevski zbor je zapel turobno »Človek, glej!« in že so padale prve grude na belo krsto. Spavaj sladko, dragi Mirko, v zemlji domači. Kmalu bo pomlad, vendar pomlad tvojega življenja ne bo več med nami!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Zahvala mojim dobrotnikom! Najdejo se še tudi dandanes usmiljeni ljudje, kateri s sočutjem pomagajo siromašnim in tolažijo žalostne ter s tem vršijo dela krščanskega usmiljenja. Ni mi možno se zadostno zahvaliti vsem dobrotnikom,

kateri so meni podpisanemu v najhujši bedi ter pomanjkanju prišli na pomoč. Pač pa mi je dolžnost, da prosim dobrotljivega Boga, da naj On poplača vsem tistim, kateri so meni dobro storili, s plačilom, ki ga je On sam obljubil usmiljenim. — Gregor Vezjak, Rudečbreg.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. Dne 4. t. m. je tukaj po dolgem in mučnem trpljenju preminula častljiva žena Antonija Globočnik, p. d. Metingarjeva mati, v visoki starosti 82 let. Videti to suho ženo, bi se vsakemu neverjetno dozdalo, kaj je ta neznačna žena na ne ravno velikem Metingarjevem posestvu vse opravila. Prirgala si je pri jedi, gojila umno svinjerejo, trgovala z živino in tako povzdignila svojo domačijo do lepega blagostanja, kupila veliko vredni gozd (planino) in vse tri svoje otroke tako oskrbela, da se nahajajo vsi na lepih posestvih v dobrih gmočnih razmerah. Pri vsej svoji mravljični pridnosti in skrbi za posvetni blagor pa ni pozabila v prvi vrsti skrbeti za svojo dušo. Bila je članica raznih bratovščin, posebno goreča tretjerednica, velika dobrotnica tukajšnje župne cerkve, darovala je, ko se je leta 1912 prizidala cerkvi druga stranska kapelica Jezusovega Srca, 200 Din, še več je darovala, ko je za isto kapelico nabavila slikano okno s podobo Lurške Matere božje. Njen pogreb je bil prav sijajen in se je č. gospod župnik v nagrobnem govoru spominjal velikih vrlin blage pokojnice. Naj blaga mati po tako trudapolnem življenju v miru počiva!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V tem letu se še nisimo oglasili, zato storimo to sedaj, ko smo se srednje srečno poslovili od pusta. Precej parov je skočilo letos v zakonski jarem, med temi hvala Bogu tudi nekaj za zakonski stan v vsakem oziru dobro pripravljenih, katerim se za bodočo življenjsko oskrbo ni bati. Vsako leto bolj pa opazujemo žal tudi, da vstopajo v zakonski stan čisto premladi, preneizkušeni in preneoskrbljeni pari. Bojimo se za take, kajti želimo gotovo pač brez izjeme vsem iz srca srečo in blagoslov božji v zakonskem stanu, vendar za vsako daljnjo pot, tem bolj za nevarno in težko pot skozi zakonsko življenje se je treba dalj časa in vsestransko pripraviti. Saj ravno dandanes zaznamujemo toliko solza in gorja v zakonih, katerih je vedno manj srečnih. Vse premalo upoštevamo

še vedno resničnost izreka: Ljubezen gre skozi želodec! Ni treba bogastva na zunaj, marveč plemenitosti na znotraj! Kruta naravnost je dandanes borba za vsakdanji kruh in če pogledamo na zakone, sklenjene po vojni, reči moramo, da so pač poročeni, a v velikem številu s kom? Z nesrečo! To nam daje misliti. Le pridne roke in dobro srce, čez trnje življenja lahko gre! Povedati smo morali enkrat tudi to, ker nam je na srcu sreča vseh domačinov in želimo seve vsem našim letošnjim novoporočencem obilo sreče in blagoslova! —

Slivnica pri Mariboru. Dne 11. t. m. smo izročili materi zemlji truplo blagopokojne matere in babice gospe Julijane Lešnik, roj. Faleš, prej veleposestnice v Hotinji vasi in v Brezulah. Dosegla je visoko starost 85 let. Blagopokojna je bila vedno vzorna žena in gospodinja ter blaga mati svojim otrokom, od katerih še žive sedaj trije, namreč sin Anton, občeznan posestnik in dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja« v Hotinji vasi, ter hčeri Ana, omožena Pivec v Zgornji Polskavi in Antonija, omožena Florjančič v Razvanju. Blaž, bivši posestnik in župan v Brezulah, pa že uživa, kakor upamo, skupno z bratom Ivanom, ki je preli svojo kri v obrambo domovine, v družbi ljubljene matere rajsko veselje!

Polenšak pri Ptujju. Kdo ni poznal Franca Tobijasa, kmeta iz Strejac? O, pač vsak, celo še otroci so ga poznali in ga kaj radi imeli zavoljo njegovih humorističnih pripovedk. In tega od vseh župljanov poznatega moža smo predzadnje sredo položili v hladni grob. Zaslula je črna zemlja moža poštenjaka, mirnega, krščanskega odličnjaka v občini Slomi. Res, v lepi starosti 78 let nas je zapustil, a še vse prezgodaj. Rajni je bil darežljiv in dobrotljiv. Daroval je več zemljišča, na katerem sedaj stojijo čedni domovi, in to zastoj. Veliki dobrotnik je bil tudi za naše nove zvone. Zato pa so se tudi oddolžili njegovi dobrotljivosti in darežljivosti. Z veliko udeležbo pogrebcev so ga spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti. Bil je tudi splošno poznat in čislán kot domači zdravnik za ljudi in za živino. Marsikateremu revežu, ki si je po nesreči izpahnil roko ali nogo, je rajni Franc prihitel na pomoč ter izvrstno popravil izpahnjeni ud. Tolikokrat je bil klican, da skoraj

K. Ewald.

Lonec.

Prinesel je n. pr. bajtarju pet zlatnikov, kajere je bil gospodarju dolžan, potem celo gnjat za zimo, dalje razno prikuho, blago za obleko

deci f. dr. Poleg tega je prinesel vsako jutro jedila za ves dan.

Gospodar-knez je nazadnje vendar zapazil, da mu kdo krade, pa ni mogel dognati, kdo bi to bil. Obtožil in pred sodišče spravil je vse svoje služabnike. Tam pa so jih spoznali kot nedolžne. Postavil je povsod stražnike, a vse zaman.

Nekega dne je poslal bajtar lonec, naj mu prinese cel kup zlatnikov, češ, da ga ne bo treba tolikokrat pošiljati.

Gospodarju je bilo zdaj že preveč. Sam je začel čakati tatu.

Slednjič je vendar videl, kako beži lonec na svojih treh nogah proti gradu.

»Hej, kdo si ti?« je zaklical.

»Bežim, bežim, bežim!« je odgovoril lonec.

»To vidim sam«, je menil gospodar. »Povej mi, kam bežiš!«

Tega dne je lonec baš dobil naročilo, naj prinese piva, pa je zato moral v klet. Gospodar je stekel za njim in ga je zasačil, kako je stal pod plipo. Iz katere je teklo pivo.

Kmetški sin, 25 do 35 let star, treznega ter resnega značaja, tudi brez kmetijske šole, se sprejme za takojšnji nastop na veleposestvo za šafarja. Ponudbe je vposlati upravi lista pod »Resen šafar«. 335

Gospodinja, kuharica, stara čez 30 let, vaje na vseh gosp. del, ki je že več let služila v župnišču, išče zopet mesta v župnišču na Štajerskem. Naslov v upravi lista. 334

Hlapec 30 do 40 let se sprejme za takoj (par glav goveje živine), mesečna plača 200 Din in vsa oskrba. Služba je stalna. Ivan Baumgartner, trgovec v Sv. Marieti ob Pes. 322

hiše ni v fari, kjer ne bi rajni pomagal in vsled svoje spretnosti rešil iz nesreče marsikatero živinčca. Vedel je pa tudi vsakemu dati dober svet in vsak je od njega dobil pomoč le za »božji lonc«. Njega je res dičila odkritosrčna, krščanska ljubezen do bližnjega. Za vse dobrote, ki jih je pokojnik storil tu na zemlji, naj mu bo Bog v večnosti obilen plačnik. — Pred njim smo izročili hladni zemlji k mirnemu počitku Jožefa Čuš, sodarja ter bivšega posestnika iz Slomov. Vkljub visoki starosti nad 80 let je še rajni do zadnjega opravil vsa dela. Bolezen mu je bila v njegovem dolgem življenju takorekoč nepoznana. Pokoj njegovi duši! — Med nebeške krlatce sta se tudi preselili dušici dveh nedolžnih otrok, in to polletna Trezika, hčerka Jožefa Fifuja, mizarja v Bračlavih, in 3letni Franček, sinček Franca Soka, sodarja in posestnika na Polenšaku. Potrte in žalostne starše naj tolaži zavest, da so zdaj njih otroci najsrečnejši, in bodi jim na tem mestu izrečeno globoko sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. dne 11. t. m. se nam je poročil gospod Joško Klajčnar, doma iz Vodranec, z gđc. Mico Podgorelec iz Jastrebec. Imenovani je dovršil prav dobro za združno šolo in sedaj vodi tajništvo Kmetijske hranilnice pri Sv. Bolfenku. Razna društva imajo vpisanega našega Joška med svoje člane, n. pr.: Zbor cerkvenih pevcev, tamburaško društvo »Edinost«, pa tudi »Kat. prosvetno društvo« ter »Dramatični odsek«, ki ga ceni kot talentiranega igralca na našem odru. Bog mu daj obilo sreče, zadovoljstva, zdravja, pa tudi nadaljne sodelavnosti v naših krogih! Bog te živi na mnoga leta!

Sv. Bolfenk pri Središču. Kako pa je kaj pri nas s tistimi manevri? V zadnjem času se vršijo pri nas takozvani manevri. Tako se je n. pr. v noči okoli 29. januarja izvršil velik alarm. Takrat so se na beg pripravljene fantje pod poveljstvom nekega g. N. N. razvrstili in zastražili po neki hosti. Pričakovali so kot sovražno fronto nekega fanta »iz Amerike«, člana naših prosvetnih organizacij. Pa sovražnik je dobro oboroženi fronti pokazal dolg nos s tem da jo je mahnil po drugi poti. Žalostno je pač to, da morajo naše dobre matere zreti tak uspeh svojih v duhu krščansko vzgojenih sinov. Korajža velja, kdor jo ima! Brez zamere! — »Čefek.«

Sv. Marjeta niže Ptuja. Dne 9. februarja sta se poročila vrli mladenič Blaž Laura iz občesploštvane kmetijske rodbine iz Gajevc, in vrila mladenka Neža Matjašič, istotako iz ugledne kmetijske hiše iz Brstja pri Ptuj. Ker ima ženin dva brata bogoslovca, so vesel gostje na predlog očeta starejšina Alojza Čuš iz Mezgovce nabrali na gostiji na nevestinem do mu 162 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Nabrana svota se je potom župnega urada Sv. Marjete poslala na pristojno mesto. Vsem darovalcem iskreni Bog plačaj, novoporočencema pa mnogo sreče in božjega blagoslova v novem stanu!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Dne 9. februarja se je poročila v naši župni cerkvi mladenka M. Kupčič z Antonom Horvat. Na gostiji so se veselili svatje pri obloženih mizah spomnili tudi na novo bogoslovje v Mariboru. V ta namen so darovali 122 Din, za kar vsem darovalcem Bog stokrat povrni! Novoporočencema pa želimo obilo sreče in zadovoljnosti v njih življenju!

Medvece pri Majšpergu. Vaš list je v svoji številki z dne 28. januarja t. l. priobčil dopis, katerega so mnogi sovaščani odobraval. Le nekaterim ni bil všeč. Jaz pa mislim, da mora biti vsak zadovoljen s tem, da se napravi konec raznim čenčam, ki nobenemu ne koristijo, pač pa mnogim škodujejo. Ljubezen do bližnjega zabranjuje vsako neresnično besedo, ki jo izgovori proti drugemu. Vsak bo za svoje govorjenje moral polagati račun — pred večnim Sodnikom. Tudi različnih šal se nekateri poslužujejo, ki pa niso umestne, če jih tudi stavimo na rovaš predpusta. — Predpust je bil kratek, denarna kriza pa velika. Ker nas je mnogo zrelih za zakonski jarem, posebno deklet, upamo, ako bo minila ta kriza, da bomo prve v prihodnjem predpustu. seveda ako nam bo usoda naklonjena. Torej ne zakopljite pusta pregloboko, da prihodnje leto prej vstane, da se bomo lažje mogli ali ženili, kakor pa v letošnjem predpustu.

Sv. Vid pri Ptuj. Letošnji predpust je pri nas združil 18 parov v zakonski jarem. Bili so to prav lepi dnevi, ko so po štirje naenkrat stopili k oltarju. Vse poroke so se izvršile res prav lepo in svatje so se obnašali prav dostojno. Imeli smo na 8. t. m. tudi zlato poroko viničarja Maroha in njegove sivolase ženice. — Imamo pa tudi dosti bolezn. Toli-

ko bolnikov že dolgo ni bilo v naši fari. Mr. ličev imamo že v tem letu 22, samo v februarju že 15. Umrila sta tudi mož in žena Orešek iz Pobrežja, ki sta pred par leti obhajala zlato poroko. Moževa smrt je ubogo ženo tako pretresla, da mu je v par dneh sledila, tako da smo v enem tednu oba pokopali. Svečila jima večna luč! Med otroci se je začela širiti škrlatinka, pa upamo, da ne bo hujših slučajev. Umril je do sedaj za škrlatinko le 1 dveletni deček.

Vrhole pri Laporju. Žalostno so zapeli zvonovi dne 13. t. m. pri treh cerkvah: v župni cerkvi laporski, pri podružnici v Kočnem in pri sosedni podružnici Sv. Trije kralji, ter so nam naznanili, da je dobra mamica in botra Agata Robar v starosti 78 let, sprevidena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala. Kako je ona bila dobra ter vsem priljubljena, je pokazal njen pogreb. Kljub slabemu vremenu in velikemu metežu se je udeležilo pogreba veliko ljudi, ki so spremili pokojnico na zadnji poti, za kar jim bodi vsem izrečena najpristrčnejša zahvala! Posebna zahvala našemu župniku in organistu za trud, ki sta ga imela v jako slabem vremenu! Rajni sveti večna luč!

Braslovče. Hvalevredna je prepoved sreskega pačelstva v Celju odkupnine ženina za nevesto. So bili slučajji, da so fantje zahtevali velike svote, katere so potem zapili in največkrat so se tudi pri tem pošteno stepili. — Ker je letos tako pozno nastopil mrz in pa sneg, vse hiti spravljat les iz gozdov, posebno od tam, kjer so ceste slabe. Da pa to tudi ni brez nevarnosti, priča lahko posestnik Iv. Skornšek iz Podvrha, kateremu sta se v teku enega meseca ubila dva konja. — Radi hripe, ki je razširjena med otroci, je bil poduk prekinjen za osem dni. — Sicer pa smo imeli letos še le tri smrtne slučaje, umrla je ena ženska in dva otroka; prejšnja leta jih je ta dva meseca umrlo največ. — Kratek predpust nam je tudi zmanjšal število porok; imeli smo jih samo pet parov. Nevest, željnih zakonskega stanu, je dosti, pa ženini se nekam pomišljajo. — Pri nas je precej družin, ki bodo oproščene davka, ker imajo po devet otrok.

Ljubečna pri Celju. Naš kraj je gotovo širokoznan. Koliko tisoč hiš stoji pač po naših krajih, za katere se je opeka na Ljubečni de-

Pekarna se da v našem in lokal za trgovino, 10 minut od tovarne. Naslov v upravljalni lista. 325

Sprejem kolarskega vajenca, hrano in stanovanje v hiši. Anton Stern, kolar, Rače. 324

Franč Kokol, čevljar v Laškem, opozarja, da si pravočasno preskrbite obuvale pri njem za Veliko noč in pole-tje. Prodaja čevljev, usnja in čevljarskih potrebščin. Sprejme se vajenec. 323

Cepljene trte ameri-k. podlage, dveletne, vse vrste, prodaja A. Horvat, Maribor, Gosposka 58 I. Zahtevajte cenik. 327

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel lonec.
 »E! Ako bežiš, boš moral tudi kaj nositi«, je kričal gospodar in je sedel na lonec.
 »Alo — zdaj tecil« je velel.
 Lonec steče.
 Najprej beži iz kleti čez stopnice, potem čez dvorišče, pa dalje po beli cesti.

Gospodar je začel prestrašen klicati na pomoč. Vsi služabniki so pritekli in hajd! za loncem. Niso ga mogli dohiteti. Lonec je bil na poti do bajtarjevega doma.

Ubogi bajtar je baš tedaj stal pred vrati svoje hiše in si je oblizoval ustnice, ko se je domislil hladnega piva. Ko pa vidi gospodarja-kneza na loncu, se mu je začelo vse vrteti.

»Bože moj! Bože moj!« se je tresel gospodar na loncu, bolj mrtev ko živ.

Lonec je postal pred bajto.

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel.

»Pojdi k vragul« mu je jezno odgovoril bajtar. —

In lonec se je napotil brzo, brzo v peklo in ni ga bilo več nazaj. — — —

Konec.

lala. In lončarji v sedmih farah delajo piske iz gline, ki jo nakopljejo na naši ljubi Ljubečni. Zato ni čudno, da je pri nas toliko jam, da bomo kmalu imeli hribe in doline. — Zenili se nismo ta predpust nič. Davka na samce se nobeden ne boji in Onegov Tona je rekel, da raje plača. — Da ne boste rekli, da nič ne napredujemo, vam povem, da imamo v tukajšnji osnovni šoli kmetijski tečaj za žante in gospodinjskega za dekleta. Naši fantje-tečajniki so se postavili že z lepo igro. Tako je pravi Tudi delavskim fantom bi kaj takega več koristilo, kakor posedanje po raznih gostilnah.

Celje. Na orglarski šoli se nahaja pri poku 30 gojencev in 2 gojenki. Med temi so 3 Medžimurci, 3 Prekmurci in 1 iz Ljubiškega okraja. Poleg glasbenih predmetov poučuje g. učitelj Kramer tudi o pravopisu in računstvu. Gospod župan Mihelčič pa predava o občinskem tajnistvu. K izpitu je oglašanih 7 tretjeletnikov.

Poljčane. V tukajšnji cerkvi se je dne 9. t. m. poročil priden mladenič Orešič Anton, posestniški sin iz Spodnjih Poljčan, dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Kot nevesto si je zbral vrlo dekle iz bližnjega Čretnika Julko Kodrič, ki je prinesla po dolgoletni službi lep vzgled, kako se lahko pošteno živi tudi v takšnem mestu, kakor je Zagreb.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Na gostiji Franc Šnofel s Katiko Feiertag se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din.

Sv. Jurij ob južni žel. Poročila sta se dva naša cerkvena in društvena pevca in sicer: Martin Soler z Anico Kranjc iz Šmarja ter Ivan Jazbec, mesar, z Anico Sellč. Prvi je bil dolga leta vnet sotrudnik pri Prosvetnem društvu in nekaj let predsednik društva. Obe ma želimo obilo sreče in blagoslova v novem življenju!

Sv. Jurij ob južni žel. Morda še ne veste, da je naš Šentjur poln življenja. Telesno in duševno se izpopolnjujemo. Dolgi so zimski večeri in dolgi so nedeljski popoldnevi. Radi tega ni čudno, da nam ni žal za par dinarčkov za razne prireditve. Zdad gremo v dvorano našega Katoliškega doma, zdad v šolsko telovadnico ali pa kam drugam. Opazimo v vsakem oziru velikanski napredek na polju prosvete. Pa še tudi marsikaj novega doživimo tukaj. Malokateri trg je menda tako sreden in deležen takih dobrin in senzacij, kakor naš trg ravno v pustnem času. Prišli so namreč k nam komedijantje. Vsak večer bodisi ob svitu zvezd, bodisi ob pišu zimskega viharja in sneženega meteža so nas ti komedijantje zabavali kar sredi trga s svojo velenanimivo godbo. Narod je kar drvel k tej veselji zabavi, kajti ti komedijantje so imeli s seboj tudi kino, ki je prav nekaj novega za naš Šentjur. In še nekaj. Kadar se vračaš domov in slučajno nimaš ure več pri sebi, pa pogledj tovariš na našo šolo in tam boš opazil uro, ki nam skoraj vedno tudi takrat, ko že vse mirno spi in je davno cestna razsvetljava že ugasnila, pokaže pravi srednjeevropski čas. Natanko pač moraš pogledati in čez nekaj časa se ti bo že zasvitalo, koliko je ura. Nekateri celo pravijo, da je ta ura na električni pogon. Pa mislite, da se mi Šentjurčani ne moderniziramo!

Šmarje pri Jelšah. Precej veselih gostijsmo obhajali v letošnjem predpustu. Ena takih je tudi bila pri Krajncvih na Vrhu. Na predlog gospoda Turka so gostoljubni svatje darovali za tukajšnjo Prosvetno društvo 84 Din, za kar se jim izreka najlepša zahvala in jim ključemo: Bog živi novoporočenca in vse njihove svate!

Sv. Venčeslav pri Slov. Bistrici. Poročila sta se dne 9. februarja vzgleden mladenič Karol Kolar s Prihove z vzorno mladenko Marijo Vidmajer, članico Marijine družbe. Na nevestinem domu v Kostanjevici so svatje zbrali 170 Din za dijaško semenišče v Mariboru. Isti dan v isti vasi so na gostiji Verhovnik-Lorbek zbrali 105 Din za semenišče. Obilno sreče novoporočencem, darovalcem pa posne-movalcev!

Sv. Štefan pod Žusmom. Žalostno so odmevali glasovi naših zvonov v naši župniji pustne dneve, ko smo izročili materi zemlji 80 let starega krojača Antona Gajšeka. Pretrgava mu je nit življenja srčna vodenika. Akoravno si je prizadeval na vso moč pridobiti si zdravje in iskal pomoč pri raznih zdravnikih, je moral zapustiti to solzno dolino in se podati v večnost. Naj v miru počiva!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 13. februarja se je preselila v večnost preužitkarica g. Uršula Terčič iz Zgornjega Sečovega. Bila je najstarejša v vasi, stara 82 let. Bila je blagega srca. Naj ji sveti večna luč! — Minuli čas so imeli športniki veliko zabavo s smučanjem na Boču. Dan za dnevom so obiskovali gorske planine, udeležili so se tega športa odlični gospodje. Dne 14. februarja pa jim je sneg in metež začasno prekinil to veselje. Ob bočkih hribih je sneg visok 80 do 100 cm. Ponekod so jako visoke metežne plasti snega.

Sv. Križ na Slatini. V našo nadžupnijo prihaja »Slovenski Gospodar« v precej obširnem številu. Reči pa moramo, da bi ta list lahko prihajal k našemu kmečkemu ljudstvu še v večjem številu. To je res kmetijski list ter po svoji vsebini poučljiv in priljubljen. Zelo je poceni in zraven tega še nudi najhujše prizadetim znatno podporo (v slučaju požara). Tako smo mišljenja, da bi si lahko vsi, tudi naj revnejši sloji, naročili »Slovenskega Gospodarja«. Saj je tudi »Slovenski Gospodar« naš največji prijatelj. Tako je tu neka bolj skromna vas. V tej vasi se zanašajo prebivalci na sezono zdravilišča Rogaške Slatine. Ko se je v tej vasi pojavil tu in tam kak agitator za krščanski tisk, zlasti naj bi se v tej vasi pomnožila vrsta naročnikov »Slovenskega Gospodarja«, je dobil v odgovor: »Kako pa mi moremo naročiti cajtenge, ko še včasih nimamo niti za davek in za sol?!« Res je to. Res pa je tudi, da se dostikrat izda denar za nepotrebne stvari, ki stanejo velike svote. Tako vlada v vasi med nekaterimi sosedji večje nerazpoloženje. Zato je v vasi bilo tekom letošnjega leta v teku osem sodnijskih pravn. Za vsako malenkost pa že je vložena tožba. Priporočamo takim, naj vlada med njimi čim več potrpežljivosti in složnosti, pa bo manj stroškov in se bo našel denar za krščanski list.

Sv. Lenart nad Laškimi. Pretečeno leto smo imeli skoro polovico več rojstev, kakor pa mriičev. Tudi poročenih je bilo v primeru za našo malo župnijo veliko. Sedaj pa je postni čas, čas premišljevanja v vseh ozirih. Premišljevali bomo med drugim tudi o težki gospodarski krizi, katera teži vse sloje, najbolj pa še kmeta in delavca. Tem občutnejše zadeva kmeta v hribih, kot je naš kraj, ker so pridelovalni stroški večji, kakor pri naših tovarjih in ravnih. Davki naraščajo, a denarja ni dobiti, ker se naši čeprav skromni pridelki ne dajo vnovčiti, kolikor se dajo, pa niti ne krijejo pridelovalnih stroškov. Tako lezejo naši kmetje brez lastne krivde v dolgove. Veliko se govori in piše o komasaciji, to je zložitvi občin. K temu si dovolimo prositi vse merodajne činitelje z ozirom na »Razglas« kr. banske uprave v Ljubljani, da se izvrši pre-

si prihranite, ako naročite gotove obleke za gospode, dečke in otroke direktno v tovarni Stermekki Celje. — Pišite še danes po novi, veliki, ilustrirani cenik! Obleke se naredijo tudi po meri in se pošljejo vzorci zastoj. 1

Tovarna oblek Stermekki Celje št. 24

Cenik in vzorci zastoj

grupacija občin, kjer se izkaže zato potreba, in kjer prebivci samoizrazijo to željo. Naša občina kot taka je zmožna obstanka, kar kaže dejstvo, da osebni upravni izdatki, to je plača tajniku, županu in slugi, znašajo samo 6% od celotnega proračuna za leto 1931. Zelo malo je občin, katera pod enakimi pogoji se lahko ponaša s tem. Iz tega se vidi, da tuk. občina v tem oziru ščiti svoje občane. Z velikimi napori in težavo si je tukajšnje prebivalstvo leta 1911 priborilo svojo občino, katero želi tudi nadalje obdržati in jo podpirati v vseh ozirih v dobrobit sebe-naroda in države.

Šmartno pri Slovenjgradu. Dne 1. marca priredi Marijina družba zgodovinsko igro v 5 dejanjih »Vestalka«. Ker je čist dobiček namenjen misijonom, zato se igre udeležite v obilnem številu!

MALA OZNANILA

Požar! Vsa pojasnila, zadevajoča zavarovanje daje brezplačno Ognjeslav Skaza, Ptuj. 351

Sprejem več dobro izvežbanih presvečevalcev jajc. Ponudbe pod šifro »Eksport«. 350

Prodam izvrstno mlatilnico z bencinmotorjem 6 k. s., skupno za 18.000 Din, ali tudi posebej. J. Skrbineš, Hajdina, p. Ptuj. 349

Prodam malo posestvo tik glavne ceste blizu železniške postaje Poljčane. Alojzij Žnidar, Luščka vas, Poljčane. 348

Mlin in žaga z lepim posestvom, hiše s 4 sobami, velika gospodarska poslopja, 10 orolov prvovrstnega zemljišča, v najlepšem stanju in lepi tegi, blizu kolodvora, cerkve in šole se takoj proda. Franc Petelinc, Slovenjgradec. 347

Kravar oženjen z 1 do 2 delavnimi močmi, ki ima 30 do 40 krav za oskrbovati, se takoj sprejme v stalno službo pri: Oskrbištvu graščine Turniš pri Ptuj. 352

V soboto celi dan prodaja različnega pohištva, divana, odeje, posode, perila, obleke, čevljev, gramofona, 6 madrac in drugega: Maribor, Orožnova ulica 1. 353